

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.078/2022/6.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Felperes1 képviselő neve (Felperes1 képviselő címe; ügyintéző: dr Fazekas Róbert ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (Felperes1 címe) **felperesnek**, a dr. Hegedűs D. Andrea ügyvéd (Alperes1 képviselő címe) által képviselt **Alperes1 neve** (Alperes1 címe) **alperes** ellen munkaviszony iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 1.M.70.051/2021/29. számú ítélete ellen, a felperes 31. sorszámú fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül – meghozta az

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részében megváltoztatja és kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 290.000 (kétszázkilencvenezer) forint + Áfa elsőfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint + Áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 7.000 (hétezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás

[1] A felperes a 2018. június 1. napján kelt munkaszerződéssel, ugyanezen naptól kezdődően ügyvédjelölti munkakörben létesített határozatlan idejű munkaviszonyt az alperessel. Az alperesi munkáltató a 2020. december 18. napján kelt felmondásával szüntette meg a felperes munkaviszonyát. A felmondás indokolása szerint a felperes eredményes jogi

szakvizsgát tett, így ügyvédjelöltként nem foglalkoztatható tovább, de ügyvédként a munkáltató nem kívánta a továbbiakban foglalkoztatni.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

[2] A felperes a keresetében a munkaviszony jogellenes megszüntetésére tekintettel 1.194.139 forint kártérítés, kamat és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[3] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

[5] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem létezik olyan jogszabályi rendelkezés, amely szerint az ügyvédjelölti munkakörre létesített munkaviszony sikeres jogi szakvizsgára tekintettel megszűnik, de ilyet a munkáltató sem állított. Így a munkáltatói felmondás jogszerű, figyelemmel arra, hogy a munkáltató nem kötelezhető arra, hogy a felperessel ügyvédi munkaviszonyt létesítsen.

[6] Az elsőfokú bíróság 588.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte a felperest. A bíróság rögzítette, hogy a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdése szerint felszámított megbízási szerződésen alapuló ügyvédi munkadíjból (600.000 x 57 %-kal) + 150.000 + (3 x 60.000) megfizetésére köteles a felperes

Fellebbezés és ellenkérelem

[7] Az ítéletnek kizárólag a perköltségre vonatkozó része ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú perköltséget 59.706 forint + Áfa összegben, másodlagosan 81.000 + Áfa összegben kérte megállapítani.

[8] A felperes a fellebbezés indoklásában előadta, hogy a sérelemdíj iránti kereseti kérelmétől elállt, e körben pedig az elsőfokú és másodfokú bíróság a perköltség

vonatkozásában már rendelkezett. Ennek következtében egy tárgyalási nap munkadíját le kell vonni az elsőfokú perköltségből.

[9] A felperes hivatkozott arra, hogy az alperes egyetlen perfelvételi iratot nyújtott be, amelyért 600.000 forint + Áfa ügyvédi munkadíjat számított fel. Előadta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság számítása matematikailag is hibás, mivel az ítéletben feltüntetett számítást figyelembevéve 672.000 forint + Áfa lenne az elsőfokú perköltség.

[10] A felperes álláspontja szerint az alperes által kért ügyvédi munkadíj eltúlzott.

[11] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú ítéletben szereplő 150.000 forint + Áfa költség értelmezhetetlen, mivel az alperes nem csatolt be válasziratot. A tárgyalásonként megjelölt 60.000 forint pedig rendkívül magas a piaci árakhoz képest.

[12] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség az irányadó jogszabályi rendelkezéseknek megfelel. Előadta, hogy a megbízási szerződésben szereplő ügyvédi munkadíj nem eltúlzott. Előre ugyanis nem lehet látni a peres ügyben, hogy melyik tárgyalás, mennyi időt fog igénybe venni, azt azonban igen, hogy a tárgyalásra, különösen a perfelvételi tárgyalásra fel kell készülni.

A másodfokú bíróság döntése

[13] A felperes fellebbezése nagyobb részben alapos.

[14] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság okszerűtlenül mérlegelt a perköltség megállapítása során, annak összege eltúlzott. Az elsőfokú ítéletnek a perköltségre vonatkozó részét ezért a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta a fellebbezéssel érintett körben.

[15] A Pp. 80.§-a szerint a perköltség a félnél – a perben vagy azt megelőzően – a jog perbeli érvényesítésével okozati összefüggésben és szükségképpen felmerült költség, ideértve a bíróság előtt történő megjelenéssel szükségképpen felmerült keresetkiesést is.

[16] A Pp. 512.§ (2) bekezdése értelmében, ha a per tárgya pénzkövetelés, a pénzkövetelés összegét, a bérkülönbözet követelése esetén, legfeljebb annak egyévi összegét kell a keresettel érvényesített követelés vagy más jog értékeként figyelembe venni.

[17] A felperes 1.194.130 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest, így ezt az összeget kell a pertárgy értékének tekinteni.

[18] A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja szerint az ügyvéd által képviselt fél ügyvédi költségként, a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj összegét számíthatja fel.

A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdés alapján felszámított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

[19] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy az elsőfokú ítéletből nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság ténylegesen milyen indokok alapján állapította meg a perköltséget, mely körülményeket mérlegelte. A felperes fellebbezése megalapozott volt abból a szempontból is, hogy számítási hibát is elkövetett az elsőfokú bíróság.

[20] A másodfokú bíróság álláspontja szerint, figyelemmel a kialakult bírói gyakorlatra, az ügyvédi munkadíjat a pertárgyértékből kiindulva kell megállapítani, de e mellett figyelembe kell venni, egyéb szempontokat is, így a per bonyolultságát, az ügyvéd perben kifejtett tevékenységét is, tehát az érdemi elbírálás esetén nem a pertárgy értéke az irányadó kizárólag. E körben a bíróság utal BDT.2005/1532. számú eseti döntésre.

[21] A Pp. 82.§ (3) bekezdése szerint a bíróság a perköltség összegét a felszámítás és az ahhoz csatolt okiratok alapulvételével határozza meg. A felszámítani elmulasztott vagy a felszámítottnál magasabb összegű költséget a fél javára nem lehet figyelembe venni.

[22] A felperes tévesen hivatkozott arra, hogy az alperesi képviselő nem nyújtott be költségjegyzéket, így a perköltség iránti igényét nem lehet figyelembe venni. Az alperes a perköltségét a költségjegyzék előterjesztése hiányában és érvényesítheti az irányadó jogszabályi rendelkezések, és bírói gyakorlat szerint.

[23] A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban az alperes által benyújtott perköltség iránti igénye rendkívül eltúlzott.

[24] A felperes fellebbezési hivatkozása helytálló volt abban a vonatkozásban, hogy az alperes mindösszesen egy érdemi előkészítő iratot nyújtott be, amely 17 oldal volt, és ennek vonatkozásában az alperes 600.000 forint perköltség iránt terjesztett elő. A másodfokú bíróság álláspontja szerint, figyelemmel arra, hogy az ügy jogi megítélése nem volt bonyolult, egyszerűbb megítélésű ügynek tekintendő, ezért 200.000 forintban állapította meg az ügyvédi munkadíjat.

[25] Szintén megalapozatlan volt a 150.000 forintra előterjesztett válaszirat vonatkozásában megjelölt perköltség iránti igény, mivel az alperes nem terjesztett elő válasziratot.

[26] A másodfokú bíróság eltúlzottnak találta az alperes által előterjesztett 60.000 forintos tárgyalási díjat, figyelemmel arra, hogy az ügyben az elsőfokú bíróság mindösszesen négy tárgyalást tartott, amelyből három tárgyalás egy-egy óra, egy tárgyalás pedig 15 perc időtartamú volt. A másodfokú bíróság a három érdemi tárgyalást figyelembevéve $3 \times 30.000 = 90.000$ forint tárgyalás díjat állapított meg. Ennek következtében az alperes részére járó elsőfokú perköltséget $200.000 \text{ Ft} + 90.000 \text{ Ft} = 290.000$ forintban határozta meg.

Záró rész

[27] Az alperes a fellebbezési eljárásban nagyobb részben pervesztes lett, ezért a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdése alapján kötelezte másodfokú perköltség viselésére. A másodfokú bíróság a felperes által előterjesztett 80.000 forint + Áfa perköltséget mérsékelte, figyelemmel az ügy egyszerű jogi megítélésére, valamint arra, hogy a bíróság tárgyaláson kívül döntött, ezért 25.000 forint + Áfa perköltség megfizetését tartotta arányban állónak a kifejtett ügyvédi tevékenységgel.

[28] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. (Itv.) 47.§ (1) bekezdése alapján köteles fellebbezési illeték megfizetésére.

[29] A másodfokú bíróság az ítéletet a Pp. 376.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[30] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 365.§-a zárja ki.

Budapest, 2022. május 12.

dr. Vajas Sándor s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovács Edit s.k.
előadó bíró

dr. Kulisity Mária s.k.
bíró